

حرفه‌ای گری

سلام! عزیزان ورزشکار و ورزش دوست، وقت به خیر. امروز می‌خواهیم با هم به دنیای حرفه‌ای گری سری بزنیم تا ببینیم چه خبر است! اصولاً حرفه‌ای گری یعنی پیش از هر مسابقه‌ای، یک دقیقه سکوت برای در گذشتگان حادثه سونامی و ورزشگاه ویمبلی لندن و ... و حتی یک دقیقه سکوت (نه قرائت فاتحه) برای درگذشتگان زلزله بم و درگذشتگان ورزشگاه آزادی تهران! (حالا تداخل فرهنگ‌ها رو عشق است!)

حرفه‌ای گری یعنی فرستادن بازیکن به لیگ‌های معتبر دنیا با ارقام نجومی و به تعبیر خود جناب «سپ بلاتر» رئیس فیفا، خرید و فروش انسان به شیوه مدرن! حرفه‌ای شدن یعنی به خاطر یک خطای ساده، عکس‌العملی وحشتناک (!) نشون دادن؛ اونم از نوع ناسزا و چک و لگد و آب دهان پس کله بازیکن حریف انداختن به شیوه یورو ۲۰۰۴!

حرفه‌ای گری یعنی سر یک کرنر یا هند یا چیزهایی شبیه این‌ها، داور رو به باد داد و بیداد و ناسزا گفتن قرار دادن و بعد هم همش «بینی و بین الهی!!» کردن... حرفه‌ای گری یعنی تماشاگر عزیز! به مربی و بازیکنان حریفه دهن کجی کن، هوشون کن، سنگ پرت کن، ترقه بزن تا «کالچیو» توی ایران هم راه بیفته!! حرفه‌ای گری یعنی بازیکن ارجمند! گل زدی؟ ایول، حالا جوگیر بشو، پیراهنتو در بیار، جلوی ده‌ها دوربین رقص پا کن تا بگن عجب! این چه قدر حرفه‌ای به! حیفه اگه توی «لالیگا» بازی نکنه، نه ... غلام!

حرفه‌ای گری یعنی زمینو بیوس، موقع سادی سجده شکر کن ولی اگه توی لیست اصلی نبودی و به بار، فقط به بار روی نیمکت نشستی، مربی و کمک مربی و مدیر فنی و همه و همه رو ... به نفهمی متهم کن و ... البته هرکار خوبی جای تشکر داره ولی نباید که با کارهای متضاد خراب بشه. حرفه‌ای گری یعنی بابا، طرف می‌تونست به لگد به مهاجم تک به گل بزنه! چیزی نمی‌شد که فقط یک کارت زرد یا قرمز می‌گرفت! حرفه‌ای گری یعنی توی هر بازی، کارت زرد و قرمز گرفتن و به طور متوسط هر دوبازی یک بار محروم شدن! حرفه‌ای گری یعنی موقع گزارش بازی، تمام جیک و پیک بازیکنای معروف رو ریختن روی داریه که مثلاً: تازگی‌ها مشکل خونادگی پیدا کرده یا به سگش علاقه خاصی داره یا به ماشین‌های گرون قیمت علاقه داره و اسپاگتی رو دوست نداره ولی سوسیس رو خیلی باشته می‌خوره و ...

حرفه‌ای گری یعنی سر رنگ پیراهن به جان هم افتادن و کتک و کتک کاری کردن و سر از کلانتری درآوردن!

حرفه‌ای گری یعنی آقای داور! برو بمیر، هر طور که قضاوت کردی باید بری بمیری! راستی! در پایان می‌خواستم معذرت خواهی کنم از این که همش نقاط کور و تاریک رو دیدم و نیمه خالی لیوان رو، ... ولی هستن کسانی که واقعاً حرفه‌ای بودند و هستند؛ هم توی بازی، هم توی اخلاق، هم توی مرام و دست‌گیری از مردم، هم توی دوری از ریخت و پاش و هم توی ... بگذریم! می‌خواستم بگم یاد بازیکنای با مرامی مثل مرحوم پرویز دهناری به خیر.

یا علی

امضاء شیروچی

